# 0136| ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ ΠΛΑΝΗΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΦΩΣ – ΑΛΗΘΕΙΑ

2001 Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ · https://docs.theosis.work/db/chapters/2020/0136-κατεστημενο-πλανησ-ο-ανθρωποσ-φωσ/

Ο άνθρωπος της γης, που βρίσκεται μπλεγμένος μέσα στα μονοπάτια της ύλης και ακολουθεί τους δρόμους των αιώνων που δημιούργησε ο ίδιος με τις δικές του τοποθετήσεις, δεν μπορεί να κατανοήσει, δεν μπορεί να εισχωρήσει μέσα στο Ασύλληπτο «Είναι» της Απειρότητας του Θεού.

Μέσα από τους δρόμους της πλάνης, μέσα από τους δρόμους της αναζήτησης, για τη δίοδο προς την Ελευθερία του παντός, προς την ένωση με τα πάντα, ο άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι δημιούργησε ένα Κόσμο πλασμένο από λάθος τοποθετήσεις για έναν εαυτό, που δεν τον εκπροσωπεί, που δεν τον εκφράζει. Για έναν εαυτό που συντίθεται όχι από Θεία στοιχεία, αλλά από στοιχεία υλικά, από γήινες σκέψεις, από διανοιακά πλαίσια.

Και βρίσκεται εκείνη τη στιγμή της συνειδητοποίησης αυτής της κατάστασης, σ’ ένα διχασμό, ανάμεσα στην Αιώνια Ουσία του, στην Ουσία που αναδιπλώνεται και ζωογονεί τους Κόσμους, στην Ουσία που μπορεί να δώσει Πνοή και Δύναμη όχι μόνο στη δική του μεμονωμένη μικρή υπόσταση, αλλά στα Άπειρα Σύμπαντα, και ανάμεσα στο πλαστό δημιούργημα ενός περιορισμένου νου, μιας διάνοιας που συνταυτίζεται και κινείται σύμφωνα με τους νόμους της ύλης, σύμφωνα με τις δυνατότητες που τα αισθητήρια της ύλης μπορούν να παρέχουν.

Μέσα απ’ αυτόν το διχασμό δημιουργείται κατ’ αρχήν μία ανισορροπία στο «Είναι» του ανθρώπου. Καταστάσεις πολλές έρχονται εντός του, για να του προκαλέσουν **τους σεισμούς, τις απαραίτητες διεργασίες,** για να μπορέσει να εκδηλωθεί ως Αιώνια Υπόσταση, ως η Υπόσταση που βρίσκεται ενωμένη και επικοινωνεί με τον Ένα και Μοναδικό Θεό.

**Πρέπει πρώτα να συντριβούν όλα τα λάθη, όλες οι καταστάσεις ημιμάθειας και άγνοιας, πρέπει να διαλυθούν** για να μπορέσει μετά να πνεύσει το Πνεύμα της Αλήθειας και να ανασυγκροτήσει τα πάντα σε Νέο Δημιούργημα, **σε Νέο Άνθρωπο, σε Άνθρωπο αναγεννημένο από το Φως,** αναδυόμενο μέσα από τη Θεία Ουσία, ικανό να χωρέσει την Αγάπη

και την Ενότητα και να την εκδηλώσει.

Τα αισθητήρια που διαθέτει ο άνθρωπος της γης, δεν είναι αυτά που μπορούν να τον βοηθήσουν να εισχωρήσει στους Ασύλληπτους Κόσμους της Δημιουργίας. Τα αισθητήριά του περιορίζονται σ' ένα ορισμένο αριθμό κραδασμών. Μπορούν να συλλάβουν **μία ορισμένη συχνότητα μόνο βαρέων δονήσεων.** Δεν μπορούν να εισχωρήσουν μέσα στις δονήσεις του Απείρου και του Φωτός και να λάβουν μέρος συμμετέχοντας σ' αυτές τις δονήσεις, σ' όλη τη Δημιουργία.

Είναι απαραίτητο να κατανοήσει ο άνθρωπος, ότι το εξωτερικό σκήνωμα που φέρει, **λειτουργεί σύμφωνα με τους Νόμους της ύλη**ς και εκδηλώνεται σύμφωνα με τους Νόμους του πεδίου αυτού. Όμως η εσωτερική του υπόσταση, το Πνεύμα του και η Ψυχή του, μπορεί να εκδηλωθεί σύμφωνα με τους Νόμους όλων των πεδίων, μπορεί δηλαδή να εκδηλωθεί **ενοποιώντας** όλους τους επιμέρους Νόμους στον Ένα Νόμο της Ενότητας, της Αγάπης και να συμμετέχει σ' όλες τις κραδασμικές καταστάσεις, σ' όλες τις διαχύσεις των δονήσεων που υπάρχουν στα Σύμπαντα.

Το Πνεύμα και η Ψυχή είναι εκείνη η υπόσταση που δίνει Ζωή και Δύναμη και στο φυσικό φορέα της εκδήλωσης Άνθρωπος. Το Πνεύμα και η Ψυχή συνέχει όλα τα σώματα του ανθρώπου, τα διαπερνά όλα. Όλα τα καλύμματα που περιβάλλουν το Πνεύμα και την Ψυχή δέχονται τις επιδράσεις της Θείας αυτής Ουσίας, δέχονται τις επιδράσεις των δονήσεων και μπορούν κάτω από τις επιδράσεις αυτές να μεταλλαχθούν και ν' αποκτήσουν πλήρη Ενότητα και Ισορροπία.

Ο άνθρωπος κατεβαίνοντας τα διάφορα πεδία ντύθηκε βαρύτερους κραδασμούς. Οι βαρύτεροι αυτοί κραδασμοί τον ώθησαν ν' αναπτύξει μια ξεχωριστή προσωπικότητα, να κινηθεί με διαφορετικούς τρόπους, **που ήταν αντίθετοι με την εκδήλωση της Ενότητας και της Αγάπης,** με την εκδήλωση του θεού και που τον έθεταν άμεσα σε διαχωρισμό από το Θεό. Η κάθοδός του ήταν κάθοδος που προκαλούσε ανισορροπία, καθώς κατερχόταν τα διάφορα πεδία και φορούσε συνεχώς και βαρύτερα καλύμματα, αποκοβόταν από τη Θεία Επαφή του με τον Ένα και Μοναδικό Λόγο και δημιουργούσε δυσαρμονίες σ' όλα τα πεδία.

Διαχώριζε το κάθε στάδιο που περνούσε, το κάθε στάδιο ένδυσής του με βαρύτερους κραδασμούς και το απομόνωνε και μ' αυτό τον τρόπο δημιουργούσε συνεχώς διαχωριστικές καταστάσεις. Έθετε φραγμό στη Ροή της Ενέργειας των Κόσμων με τη δική του τοποθέτηση και έπραττε την κάθε επιμέρους εκδήλωσή του έξω από τη συνεχή Ροή της Ενότητας.

Έτσι φτάνοντας στο πεδίο της ύλης, **της βαρύτερης μορφής κραδασμών,** που ντύθηκε ο άνθρωπος, είχε πλέον δημιουργήσει, με τις πολλές αποκλίσεις και τους πολλούς διαχωρισμούς, τις πολλές αντιθέσεις που συνέλεξε, ένα Κατεστημένο πλάνης, ένα Κατεστημένο που κάλυψε τη Θεία Γνώση που ενυπήρχε εντός του και τον ώθησε ν' αναζητήσει **νέες πηγές τροφοδοσίας** και να μην αποταθεί στη Μία Πηγή της Τροφοδοσίας των πάντων, στον Ένα και Μοναδικό Θεό.

Δημιούργησε τον Κόσμο **σύμφωνα με τις τοποθετήσεις του νου του** και σύμφωνα με τη συνισταμένη της πείρας που είχε συλλέξει εντός του και εκδηλώθηκε συνεπώς λαθεμένα. Δημιούργησε έναν Κόσμο που παραπαίει μέσα στην πλάνη, έναν Κόσμο που συνεχώς αναζητά την Αλήθεια **και ζητά να την εμπεριστατώσει με διανοιακές τοποθετήσεις, ζητά να εντάξει το Άπειρο, την Ολότητα μέσα στα πλαίσια και τα όρια.**

Περιπλέχθηκε σε μία σειρά από θεωρίες που αντικρούουν η μία την άλλη και άρχισε ν' αγωνίζεται να επιβάλει πλέον **τη δική του** επιμέρους τοποθέτηση και ν' αναπτύσσει την κυριαρχία. **Ν' αναπτύσσει την κατάκτηση πάνω στα πάντα.** Αυτή η κυριαρχική του τάση, η τάση κατάκτησης, τον έφεραν συνεχώς στην αποκοπή του από τις υποστάσεις που βρίσκονταν δίπλα του, μα και από καθετί που αντίκριζε γύρω του. Τον έφεραν να νιώθει ξεχωριστός **και την ανάγκη να επιβληθεί και να δημιουργήσει επίπλαστα στοιχεία δύναμης,** όταν ο ίδιος, η Ουσία του, ήταν το Φως και η Δύναμη που μπορούσε να καταλύσει τα πάντα και να τα ενώσει μέσα στην Αγάπη, μέσα στην Απειρότητα.

Τώρα ο άνθρωπος επιστρέφει. Η πορεία της επιστροφής, που ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο ενανθρωπισθείς Λόγος, διάνοιξε για τον άνθρωπο, αναμένει τις υποστάσεις ν' ακολουθήσουν τα βήματα και τους σταθμούς της Ζωής Εκείνου, που εκπροσώπησε την Αλήθεια και το Φως πάνω στη γη.

Τώρα πρέπει ο άνθρωπος να εκδηλώσει την Αρμονία και όλους τους διαχωρισμούς, που μέχρι στιγμής έπραξε, **να τους επαναφέρει στην κατάσταση της Ένωσης.** Πρέπει ν' απελευθερώσει το Πνεύμα του και την Ψυχή του. Να ξαναενωθεί με την Τροφοδοσία την Αέναη των Θείων Παλμών, της Θείας Άπειρης Αγάπης, και να πορευθεί, αντλώντας Ενέργεια και Δύναμη από τη Μία Πηγή. Πρέπει το Πνεύμα του να διαχυθεί σ' όλα του τα σώματα, σ' όλα τα επιμέρους καλύμματα που δημιούργησε κατά την κάθοδό του και να συντονίσει τους κραδασμούς όλων αυτών των

επιμέρους και σταδιακών σωμάτων στον Ένα κραδασμό της Ενότητας.

**Τα σώματα της καθόδου πρέπει να ενωθούν σ’ ένα Αέναο παλλόμενο σώμα.** Πρέπει η Ροή της Ενέργειας ν’ αφεθεί πάλι ελεύθερη, χωρίς φραγμούς, για να κυκλοφορήσει μέσα σ’ ολόκληρη την υπόσταση του ανθρώπου, σ’ όλα του τα καλύμματα και ν’ ανακυκλωθεί, ανάμεσα στον Άνθρωπο και στο Θεό, για να φέρει την ταύτιση και την Ένωση όλης της ανθρωπότητας με τη Μία υπάρχουσα Δύναμη, με τη Μία υπάρχουσα Ζωή, με τη Μία υπάρχουσα Αλήθεια, τον Ένα Λόγο.

Μόνο μ’ αυτόν τον τρόπο μπορεί να επιστρέψει, μόνο μ’ αυτόν τον τρόπο μπορεί να καλύψει τους λανθασμένους δρόμους της πλάνης, για να βρεθεί εκ νέου στην πορεία του Φωτός, στην πορεία της Αγάπης, στην πορεία της Μετουσίωσης των όντων, μέσα στην Ατέρμονη Τελειότητα του Θεού. Είναι απαραίτητο ο κάθε άνθρωπος, που συνειδητοποιεί την κατάσταση της Ενότητας, την κατάσταση της αναγκαιότητας της διάχυσης της υπόστασής του μέσα στα πάντα και της προσφοράς της υπόστασής του σαν Αγάπη προς όλους, να ενωθεί αδιαίρετα μ’ όλες τις υποστάσεις και να υψώσει τη δική του Φωνή, **σαν Φωνή του Ενιαίου Ανθρώπου, προς τον Ένα και Μοναδικό Πατέρα, για να Τον επικαλεστεί σαν Βοήθεια, σαν Αρωγή, σαν Έλεος, σε κάθε Ψυχή και σε κάθε Πνεύμα, που ακόμα δε γνωρίζει τον Εαυτό του,** που ακόμα βρίσκεται βυθισμένο μέσα στην άγνοια και φυτοζωεί, μη μπορώντας να βρει τροφοδοσία, μη μπορώντας να εκδηλώσει τη Θεία Ενέργεια της Αγάπης, που ενυπάρχει εντός του.

Πρέπει κάθε υπόσταση να καταστεί μία πάλλουσα υπόσταση, διαχεόμενη μέσα σε κάθε Άνθρωπο Αδελφό, ικανή να ανασύρει μέσα από τις ατέλειες τις Θείες εκδηλώσεις και να παραλαμβάνει εντός της όλες τις ατελείς εκδηλώσεις, για να **τις μετουσιώνει σε Τελειότητα και Αρμονία** και να τις ανταποδίδει σαν Τελειότητα, για να καλύπτει τα κενά, για να γίνεται ο Αρωγός και Βοηθός, που μπορεί να στηρίξει υποστάσεις, ν’ ανασυγκροτήσει συνειδήσεις, να διδάξει μ’ όλους τους τρόπους την Αγάπη και την Τελειότητα του Θεού.

Πρέπει να γίνει ο ίδιος ένα παράδειγμα της επαφής και **της επικοινωνίας Ανθρώπου - Θεού,** μιας επαφής και επικοινωνίας που είναι η μόνη Αλήθεια, που υπάρχει και η μόνη Δύναμη που μπορεί να καταλύσει κάθε πλάνη, να μετουσιώσει κάθε στοιχείο φθοράς, να το αναγάγει σε στοιχείο Τελειότητας και να το εκδηλώσει με Αρμονία.

Αυτή η μυστική και Θεία επικοινωνία της υπόστασης του Ανθρώπου, που είναι Απέραντη, της

υπόστασης του Ανθρώπου που μπορεί να χωρέσει το Φως και την Αγάπη και να την εκδηλώσει, πρέπει να γίνει **φανερή και έκδηλη,** χωρίς φόβο, χωρίς ντροπή, αλλά **με την πίστη της συνειδητής Γνώσης της Ένωσης Ανθρώπου - Θεού και με την υπευθυνότητα του συνειδητού Εκπροσώπου της Απειρότητας του Θεού,** για να μπορέσει ο άνθρωπος που ακόμα βρίσκεται εναγκαλισμένος με την ύλη **να διασπάσει τα όριά του,** να διδαχθεί από τις εκδηλώσεις του ελευθερωμένου Ανθρώπου, του Ανθρώπου Ουσία και Φως, του Ανθρώπου **που μπροστά στο Κατεστημένο δεν τρομάζει,** γιατί γνωρίζει ότι τα πάντα είναι Ενότητα και ότι μέσα στην Ενότητα εμπερικλείονται τα πάντα, μέσα στην Ενότητα δεν υπάρχουν όρια, αλλά υπάρχει Απειρία εκδηλώσεων με όλους τους τρόπους. Απειρία διαχύσεων, απειρία εκδηλώσεων Αγάπης κι αυτή η Γνώση, αυτή η συνειδητή κατάσταση υπευθυνότητας, **εκδήλωσης ως Θείος Εαυτός,** ως Εαυτός ενωμένος Απόλυτα με τη Θεότητα, τον φέρνει να αντικρούσει τις καταστάσεις της πλάνης και να ορθώσει την Αλήθεια, Φως από Φως, για να λάμψει και να διαλύσει μέσα στο «Είναι» της και να αναγάγει όλες τις τοποθετήσεις των επιμέρους καταστάσεων.

Ο άνθρωπος που γνωρίζει, δεν μπορεί να δεχθεί **Ένα Θεό περιορισμένο,** η εσωτερική του υπόσταση επαναστατεί, πάλλεται και δονείται μέσα στην Ελευθερία και αυτή την Ελευθερία την εκφράζει φανερώνοντας **το Θεό - Ολότητα,** το Θεό Αγάπη, το Θεό Φως.

Δεν μπορεί ο Άνθρωπος που ενώνεται να δεχθεί Ένα Θεό που περιορίζεται κάθε φορά μέσα στις επιμέρους τοποθετήσεις των ανθρώπων, αλλά βλέπει την Απειρότητα του Θεού, συμπεριλαμβάνει όλες τις τοποθετήσεις τις επιμέρους και τις ενώνει. Αυτόν το Θεό που διαχέεται με Απέραντη Αγάπη, με Απέραντη Καλοσύνη και Κατανόηση σ’ όλες τις εκδηλώσεις, σ’ όλες τις υποστάσεις, σ’ όποια εξέλιξη κι αν βρίσκονται, **όχι για να τιμωρήσει, όχι για να συντρίψει,** αλλά για να αναγάγει, για να επαναφέρει στη σωστή εκδήλωση της Αρμονίας στα πάντα και για να διδάξει την Αγάπη, ώστε η Αγάπη να γίνει το παν, ώστε **οι πάντες και τα πάντα να καταστούν Θεός μέσα στη Θεότητα,** εναρμονισμένοι με τη Ροή των Κόσμων.

Αυτός ο άνθρωπος **τολμά να δει και τολμά να ερευνήσει,** δεν αρκείται στην επανάληψη των Κατεστημένων, των γνωστών, των τετριμμένων. Ερευνά τα βάθη του και ερευνώντας τα βάθη του εισέρχεται στην Ουσία του παντός. Ενώνεται συνεχώς όλο και περισσότερο με την Άπειρη Υπόσταση του παλλόμενου Θεού, συνειδητοποιεί το βάθος της Αλήθειας, **την Ολότητα της Αλήθειας, την Ενότητά της.** Πραγματοποιεί συνεχώς βαθύτερες ενώσεις, όχι πλέον

εξωτερικές, αλλά Ουσία με Ουσία, Φως με Φως, Αγάπη με Αγάπη, Θεία διάχυση Ενέργειας μέσα στους Κόσμους.

**Μεταλλάσσει ολόκληρο τον Μηχανισμό των λειτουργιών του,** των εκδηλώσεών του, των συναισθημάτων του, όχι γιατί καταπιέζει μία κατάσταση εκδήλωσης, αλλά **γιατί εισχωρεί στην Αλήθεια της εκδήλωσης, εισχωρεί στη Ζωή των Κόσμων, στη Ζωή της Δημιουργίας και δεν μπορεί να εκδηλωθεί παρά μόνο ως Ζωή και ως Φως και όταν η ταύτιση γίνει Άρρηκτη, όταν η Ζωή που πάλλεται εντός του τον διαπεράσει ολόκληρο και τον ενοποιήσει, ενοποιήσει όλα τα επιμέρους στοιχεία του «Είναι» του και ταυτιστεί με τη Ζωή τη Μία, που είναι ο Λόγος και ταυτιστεί με την Αγάπη τη Ρέουσα, μέσα στην Άμορφη και Μορφοποιημένη Δημιουργία, τότε πλέον δεν έχει ανάγκη γνώσεων, δεν έχει ανάγκη αποδείξεων, δεν έχει ανάγκη πίστης, δεν έχει ανάγκη Αγάπης, ανάγκη Φωτός.**

**Είναι η Γνώση, είναι η απόδειξη της Θείας Παρουσίας,** είναι η εμπράγματη φανέρωση της Θείας Παρουσίας, είναι η παλλόμενη πίστη της Δημιουργίας, είναι το Φως που ζωογονεί και ρέει, είναι η Αγάπη που διαπερνά τους Κόσμους. Υπάρχει σε μία αδιαίρετη συνταύτιση με τη Θεία Ενέργεια, με τους Θείους Παλμούς, **με την Ενότητα Λόγο - Θεό - Μητέρα - Υιό - Πνεύμα Άγιο** και δεν μπορεί να διαχωρίσει, δεν μπορεί να αισθανθεί ως μεμονωμένο μέρος του όλου, αλλά εκδηλώνεται ταυτόχρονα ως τα πάντα και ως επιμέρους εκδηλώσεις.

Αυτός ο Άνθρωπος είσαι εσύ, βρίσκεται μέσα σου κλεισμένος και αναζητά **το Δρόμο της Ελευθερίας,** όπου θα μπορέσει να εκδηλωθεί ως Αγάπη και να αναπνεύσει με την Αναπνοή της Ζωής και της Δύναμης, δίνοντας με την ανάσα του τροφοδοσία στους Άπειρους Κόσμους. Αυτός ο Άνθρωπος θέλει να σε καταλάβει και να σε ενώσει, να συλλέξει τα επιμέρους στοιχεία της ανισορροπίας και της δυσαρμονίας, μέσα στην Αρμονία του. Κρούει από εντός σου, από τα απύθμενα βάθη του «Είναι» σου την υπόστασή σου και αναδύεται έλκοντας Φως, γιατί ως Φως μόνο Φως μπορεί να έλξει και ως Αγάπη μόνο ως Αγάπη μπορεί να εκδηλωθεί.

Έρχεται και σε μετουσιώνει μ’ όλους τους τρόπους, δίνοντάς σου από μέσα σου και απ’ έξω σου σημεία, για να σου δηλώσει ότι είναι ΕΝΑ, ότι είναι Αδιαχώριστος, για να σου δηλώσει ότι υπάρχει μέσα σ’ όλες τις μορφές που αντικρίζεις γύρω σου και ότι μέσα απ’ όλες τις μορφές μπορεί να φανερωθεί και να δώσει σημεία της Ζωής Του, της Δύναμής Του, της Πνοής Του, της Αγάπης Του, της Απειρότητάς Του. Αυτός ο Άνθρωπος σ’ αγκαλιάζει από μέσα σου και απ’ έξω σου.

Ο Άνθρωπος, που μπορεί να χωρέσει την Τελειότητα και χωρώντας την **να εκδηλωθεί ως Θεός,** γιατί βρίσκεται απόλυτα ενωμένος με τη Μία Θεότητα, που ενυπάρχει στους Κόσμους και μπορεί να διαλύσει το Κατεστημένο της σκέψης σου, την εικόνα που εσύ έφτιαξες και που σ' αυτήν προσαρμόστηκες. Μία εικόνα που σε υποβιβάζει και σε κρατά δέσμιο και καθηλωμένο μέσα σ' ένα πεδίο περιορισμών, όταν εσύ πρέπει να διαχέεσαι στην Απειρότητα των Κόσμων.

Αυτός ο Άνθρωπος θα σε μετουσιώσει ολόκληρο, **ο Άνθρωπος ο Ένας, ο Μοναδικός, ο Άνθρωπος Υιός και Λόγος,** που ρέει με το Δημιουργικό Λόγο μέσα στα Σύμπαντα και θα σε φέρει στην Τέλεια εκδήλωση, στην Αρμονία, στην Ισορροπία. Υπάρχει και πάλλεται **εντός σου Αδελφέ,** έστω κι αν ακόμα τα βαριά καλύμματα της ύλης σου δεν επιτρέπουν να φθάσουν ως τον εξωτερικό σου φορέα οι παλμοί του, **δρα με δύναμη και μετουσιώνει με όλους τους τρόπους τα καλύμματα.** Τα μετουσιώνει και τα αναγάγει και συνεχώς προσφέρει την Αγάπη του στον άνθρωπο - πλάνη που δημιούργησες, για να τον μετουσιώσει σε Άνθρωπο - Αλήθεια.

Αυτός ο Εαυτός σου ο Άπειρος, ο Εαυτός που είναι Ένα με το Θεό, ζητά τη βοήθειά σου και η βοήθεια συνίσταται στο να επιτρέψεις στον άνθρωπο - πλάνη που έπλασες, με τους περιορισμούς της διάνοιάς σου, να βυθιστεί μέσα στην Ουσία Του την Άπειρη και να μετουσιωθεί, για να εκδηλωθεί ως Φως.

Πρέπει να παραχωρήσεις την πλάνη σου, για να κερδίσεις την Αλήθεια. **Πρέπει να παραιτηθείς απ' τα δικαιώματα κατάκτησης και επιβολής,** για να κερδίσεις την Ελευθερία και να βρίσκεσαι στα πάντα. Πρέπει να παραιτηθείς από την απαίτηση **του να λαμβάνεις και όχι να δίνεις,** για να μπορέσεις να λάβεις το παν και ταυτόχρονα να δίνεις το παν, για να μπορέσεις να μετουσιωθείς σε μία προσφορά που περιέχει τα πάντα και δεν έχει χρεία από τίποτα. Αυτές είναι οι παραχωρήσεις που πρέπει να κάνεις, για να μπορέσεις να φανείς σαν Αγάπη, να φανείς σαν Φως, για να μπορέσεις να κερδίσεις εκ νέου την ύπαρξή σου και να συναντήσεις **μέσα στην Αλήθεια τη Μία Ύπαρξη, να εναγκαλιστείς μαζί Της και να Την εκδηλώσεις.**